

Museus a la intempèrie: del contenidor cultural al territori com a espai de relació

Published by [Interacció](#) [1] on 05/10/2021 - 07:00 | Last modification: 29/06/2026 - 16:18

Publicat en plena pandèmia, aquest text introductori coordinat per Glòria Jové proposa una reflexió que va més enllà de l'impacte immediat de la COVID-19 sobre els museus i les institucions culturals. El punt de partida és que la crisi sanitària ha fet visibles preguntes que ja existien: quin paper han de tenir aquestes institucions en una societat en transformació i com poden reforçar el seu vincle amb la ciutadania i el territori.

La introducció defensa que els museus, centres d'art i institucions patrimonials no poden limitar-se a conservar i difondre patrimoni. Han d'esdevenir espais de trobada, d'aprenentatge, d'investigació i de construcció compartida de coneixement. En sintonia amb els debats sobre sostenibilitat i amb els objectius de l'Agenda 2030, s'hi reivindica una funció social de la cultura orientada a la cohesió, la participació i la justícia.

La pandèmia hi apareix com un accelerador de canvis. El tancament dels equipaments va obligar a buscar noves formes de relació amb els públics, especialment a través dels entorns digitals. Amb tot, el text sosté que el veritable repte no és tecnològic, sinó institucional. La situació actual convida a revisar pràctiques que ja mostraven signes d'esgotament i a imaginar models més oberts, permeables i connectats amb el context.

La resta de la introducció presenta els treballs del monogràfic com a exemples d'aquesta transformació. Hi trobem experiències que vinculen art i educació, pràctiques culturals relacionades amb les cures, iniciatives de treball comunitari, festivals participatius i projectes desenvolupats en col·laboració amb escoles, barris i altres agents del territori. Tot plegat apunta cap a una mateixa direcció: construir institucions culturals capaces de generar relacions, reconèixer sabers diversos i treballar en xarxa amb la comunitat.

?Les institucions culturals deixen de ser només espais de conservació per convertir-se en nodes de relació, aprenentatge i construcció col·lectiva de territori.

Més que oferir un model tancat, el text planteja un horitzó compartit per a moltes institucions culturals: aprofitar la crisi actual per avançar cap a formes de treball més participatives, més arrelades al territori i més compromeses amb la construcció col·lectiva de coneixement.

Vist des d'avui, el text és representatiu d'un moment en què molts discursos museístics i patrimonials intentaven superar la idea de l'equipament com a contenidor cultural. El seu interès principal no rau tant en les respostes que ofereix com en la pregunta que travessa tot el monogràfic: què passa amb els museus i les institucions culturals quan deixen de situar-se al centre i passen a entendre's com una part més d'un ecosistema territorial, educatiu i comunitari? Aquesta és probablement la qüestió que continua mantenint vigència més enllà del context pandèmic que va motivar el text. (n. de l'e., 2026)

Referència

Jové, G. (2021). *Introducció a «Cultura a la intempèrie: nous trànsits territorials dels Museus, Centres d'art i Institucions culturals i patrimonials» Kult-ur*, 8 (16), 19-40

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Tags: equipaments culturals

Tags: participació cultural

Tags: educació i cultura

Tags: desenvolupament territorial

Tags: pensament cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2021/10/museus-intemperie>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/dialnet-introduccioaculturaalaintemperienoustransitsterrit-8466276_1.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8735>